

"Det är min andra familj"

Publicerad 14 april 2013 - Uppdaterad 08 april 2019

Berit Grannas, eldsjäl i Lycksele

Berit Grannas ger ansikte åt uttrycket "aktiv pensionär". Som ordförande för SPRF, Sveriges pensionärs riksförbund, i Lycksele lägger hon ned många timmars arbete på aktiviteter för seniorer.

Gunilla Sjögren
gunilla.sjogren@vk.se

- Det är ett fantastiskt roligt och uppskattat arbete, säger hon.

En aktiv förening men ganska osynlig på hemmaplan. Så beskriver Berit Grannas SPRF i Lycksele.

- Det är min andra familj där jag hittat vänner för livet, säger hon. I dag har föreningen 200 medlemmar som träffas för litteraturscirklar, musikunderhållning, mannekånguppvisningar, föreläsningar och mycket annat.

- Vi är en väldigt alert förening som försöker hålla oss à jour med vad som händer i samhället. Bland annat bjöd vi in socialchefen som fick berätta om alla neddragningar inom äldreården i Lycksele.

Gillar att fiska

Som tidigare rektor har Berit också tagit med sig friluftsdagar in i föreningen.

- Tre gånger per år har vi utevistelse. Då är vi ute och i naturen, plockar bär, fiskar och umgås.

Ett av Berits största intressen är att fiska.

- Sommarfiske är min favorit. Att fara ut en tidig sommarmorgon och ta med sig fikasäcken är toppen.

Berit föddes i Sundsvall men är uppvuxen i Uppsala. Efter realen gick hon treårig folkhögskola, samtidigt som hon extraknäckte på ett konditori i Uppsala. Under åren på skolan växte hennes intresse för att spela teater.

- Jag är lite av en teaterapa som tycker om att stå på scen. Många sa att jag hade talang för detta och jag hade en dröm om att bli skåde- spelare.

Samtidigt fick Berit upp ögonen för läraryrket och bestämde sig för att utbilda sig till lärare vid seminariet, dåvarande lärarhögskolan.

Lärare i Kristineberg

Under den här tiden träffade hon också en musiker, som sedan blev pappa till hennes son.

- Det var nog ödet som spelade in. Jag var 24 år och gravid och tyckte det var fantastiskt roligt. Jag var väldigt trött på studier och Uppsala och längtade norrut.

Under mitten av sextioalet var det en enorm lärarbrist i norra Sverige och Berit sökte en lärartjänst i Kristineberg.

- Jag kom som ensamstående men lycklig mamma till Kristineberg. Då var det ett blomstrande samhälle med post, apotek och skola. Ortsborna tog verkligen hand om mig och sonen.

Berit arbetade i Kristineberg i ett och ett halvt år. Under åren som lärare hann hon även jobba i Barsele och Ankarsund.

- När sonen började närma sig skolåren kände jag att det var dags att rota sig. Jag fick jobb som fritidspedagog inom barnomsorgen i Lycksele.

Självgående och drivande

Senare blev hon barnomsorgschef och därefter rektor på Södermalmsskolan.

- Att vara rektor trivdes jag väldigt bra som. Jag är självgående och drivande person som tycker om att kunna vara med och påverka.

Sedan pensionen har Berit varit en aktiv föreningsmänniska. Hennes engagemang har gått som en röd tråd genom livet.

- Jag tycker det har varit intressant och lärorikt och jag kan verkligen rekommendera alla att aktivera sig. Det utvecklas man mycket av, säger Berit.

